

ק"פ (קריות) 20362-07-22 - איתן זבדיה נ' ישראל אילן נוימן

ק"פ (קריות) 20362-07-22 - איתן זבדיה ואח' נ' ישראל אילן נוימן ואח' שלום קריות
ק"פ (קריות) 20362-07-22

1. איתן זבדיה

2. סיגל זבדיה

נ ג ד

1. ישראל אילן נוימן

2. רות נוימן

בית משפט השלום בקריות

[16.10.2025]

כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה

החלטה

1. החלטה זו עוסקת בטענות מקדמיות של הנאשמים למחיקת הקובלנה, משאינה מגלה עבירה פלילית ונסיבותיה הן סכסוך אזרחי נטול אינטרס ציבורי.

ולו למניעת עיכוב נוסף מעבר לעיכוב שנוצר עד להכרעה בטענה אקדים לציין כי לאחר שקילת טיעוני הצדדים שוכנעתי להורות על מחיקת הקובלנה וסגירת ההליך.

2. תחילה אתייחס לפרק הזמן הממושך במהלכו המתינו הצדדים עד להכרעה זו. במסגרת זו תינתן התייחסות גם לנסיבות שהובילו לשינוי מותב ולנסיבות נוספות הקשורות לניהול ההליך. לאחר מכן, יסקרו טענות הצדדים ולבסוף יובא ההיבט המשפטי ויישומו על ענייננו.

הקדמה - אופן ניהול ההליך ובכלל זאת נסיבות העברתו בין שני מותבים ואופן העלאת הטענות המקדמיות:

3. הליך זה החל דרכו בחודש יולי של שנת 2022 בפני מותב אחר מולו נערכו שני דיונים והועלו טענות מקדמיות בכתב ובעל פה, אשר טרם הוכרעו. אלו הן הטענות שהוכרעו בהחלטה זו.

עוד בטרם נדרש שינוי של המותב, קבע מותב קודם דיונים לשמיעת ראיות, אשר בוטלו וההליך הועבר להמשך ניהול לפני בטרם החלה שמיעת הראיות.

4. סיבת העברת ההליך לניהול לפניי מצויה בהחלטת מותב קודם מיום 6.8.24 לפיה: "התברר לאחרונה למותב שמשרדו של ב"כ הנאשמים מטפל ומייצג בפרויקט תמ"א 38 הקשור למותב". בשל האמור בוטל דיון שנקבע לשמיעת ראיות וביום 6.8.24 הורה כב' סגן הנשיאה, הש' טורס על העברת ההליך לניהולי.
5. לאחר העברת ההליך ועיון בכתבי הטענות שהגישו הצדדים ובפרוטוקולי ההליך, נלמד כי הטענות המקדמיות מעוררת שאלה האם האירוע הנדון מתאים בכלל לניהול במסגרת קובלנה. אוסיף כי נסיבות העניין, הן כשלעצמן, הדדו את השאלה כמתבררת מהן. הואיל וכן, סברתי כי ראוי ונכון יהיה לדון תחילה בהן, הואיל ועל פניו לא עלה צורך בשמיעת ראיות לצורך הכרעתן. אף על פי כן לא הכרעתי עניין זה לפני ששיקפתי זאת לצדדים בהחלטה מיום 18.8.24. השיקוף נועד לאפשר לצדדים להביע את דעתם בעניין וכן לקבל את עמדתם באשר לאפשרות הסתמכותי על הנתען בפני מותב קודם.
- בכדי לאפשר לצדדים לחשב את זמנם ולצמצם את השפעות המעבר של ההליך ממותב למותב התבקשו הצדדים להודיע "בתוך אותו סד זמנים אם עומדים על קיום דיון לצורך השלמת טיעונים ומתן החלטה או מסכימים כי אלו יתקיימו בכתב באמצעות הנת" (ראו ההחלטה מיום 18.8.24).
6. תחילה לא התאפשר אלא לקבוע דיון, אך בהמשך בעקבות עתירת ב"כ הנאשמים ולאחריו ב"כ הקובלים להכרעת הטענות על סמך הטיעונים שנטענו לפני מותב קודם והשלמתם, נותב ההליך להכרעה בדרך זו (ראו בקשת ב"כ הנאשמים מיום 14.11.24 והודעת ב"כ הקובלים מיום 17.11.24).
7. בהתאם לאמור ביום 28.11.24 השלימו ב"כ הנאשמים את טיעוניהם וביום 15.12.24 הושלמו טיעוני ב"כ הקובלים.
8. למען ההגינות אציין כי מנקודת זמן זו ואילך, לפחות מבחינתי כמותב, ראוי היה להכריע בטענות המקדמיות ולא להשתהות עד למועד הנוכחי. לצערי, לנסיבות של מצב הביטחון במדינה והשפעתו על תפקוד המערכות נוספו נסיבות הקשורות לתפקודו של בית המשפט בתקינה חסרה בעקבות מינוי המבורך של אחד המותבים הפליליים לבית המשפט המחוזי וכן נסיבות נוספות שנכרכו יחדיו - אשר הביאונו עד הלום.
- יהיו הסיבות והנסיבות אשר יהיו, חובתו של בית המשפט לשרת את הציבור נאמנה כוללת גם את זכותם של הצדדים למתן הכרעה בזמן סביר, אשר ככלל בוודאי קצר מזמן ההמתנה להכרעה זו. ראוי אפוא להקדים את התנצלותי הכנה לצדדים על כך.
9. לגוף העניין, כאמור - להבנתי עוד בטרם השלימו הצדדים את טיעוניהם נמצא בסיס לשאלה שהתעוררה על אודות ההצדקה לקיום ההליך. זו הסיבה שגרמה לעריכת "חשוב מסלול מחדש" תחת ניתוב ההליך לשמיעת ראיות ובירור הקובלנה.
- בעניין זה אבהיר ולו למען הסר ספק. ראשית, לו סברתי כי לצורך הכרעת המחלוקת תידרש השלמה בעל פה של הטיעונים או כי מתחייב לערוך דיון לצורך בירור יריעת המחלוקת, לא הייתה ניתנת לצדדים אפשרות אחרת, אף אם היו מעלים מיוזמתם אפשרות להסתפק לצורך הכרעה בטיעוניהם הכתובים.
- שנית, בהשלמת הטיעון מטעם ב"כ הקובלים נטען כי טענותיהם של ב"כ הנאשמים מבחינה מהותית הן כערעור על החלטות מותב קודם בפני המותב הנוכחי "שקיבלה את התיק בשים לב לטענות בסעיף 14 ואילך לטענות הנאשמים על קביעותיה ללא כל סמכות וללא כל צידוק חוקי".
- בהקשר זה הוסף ב"כ הקובלים כי: "אין כל מקום לטענות נגד כב' השופטת הקודמת הן לגוף הטענות והן לטיעון עצמו חסר הבסיס בשלב הנוכחי".
- האמור נטען בהתייחס להשלמת הטיעון שהגישו ב"כ הנאשמים אשר כלל התייחסות להשהיית ההחלטה בטענותיהם המקדמיות, בעוד לשיטתם לא היה טעם לשמיעת ראיות. נטען כי טענות הסף שהועלו עוסקות בשאלה האם האירוע הנתען ראוי לבירור בהליך קובלנה כטענה האומרת טול את הנסיבות שנטענו בקובלנה כפי שהן ובחן האם אלו הן נסיבות המגבשות עבירה או מצדיקות בירור בהליך פלילי?
10. ובכן, אין מקום לאבק ספק כי כבודו של מותב קודם מונח במקומו וכך גם מקצועיותו המוערכת ודרך ניהולו את ההליך עד להעברתו להמשך דיון לפניי.
- אם כבר נדרשתי לעסוק בענייני כבוד הרי שנעשה מאמץ לזקק מתוך הטענות רק את אלו שהן מן העניין ולהותיר מחוץ לדיון טענות וניסוחים הקשורים להלך רוח שאינו הנחלה הראויה להליך או למי מהצדדים המכובדים.
- על כל פנים, איני מוצאת בנטען מטעם ההגנה או בחישוב המסלול מחדש, שנעשה כאמור על דעת הצדדים ובשיתופם כערעור על החלטה כלשהי של מותב קודם.

11. אכן בהליך זה מותב קודם הורה לנאשמים להשיב לאשמה וכן קבע דיונים לשמיעת ראיות, אך כשם שכך, מותב קודם נתן החלטה לפיה יכריע בטענות המקדמיות בנפרד וקודם לניהולו. המותב היושב בדיון, ללא קשר אם השתנה במהלך ניהול ההליך אם לוא רשאי לשוב ולשקול מהי הדרך המיטבית לעשיית צדק יעיל ומועיל.
- בענייננו, מה שכיניתי "חישוב מסלול מחדש" אינו אלא חזרה לנתיב שסומן בהחלטותיו של מותב קודם וזאת לאחר למידת ההליך ותוך מתן הזדמנות לצדדים להתייחס לכך. לדידי, זוהי אינה הסגת גבול הסמכות בין מותבים, ככל שמדובר בהחלטות הנוגעות לדרך ניהול ההליך. יתרה מזו, איני מוצאת סיבה טובה או טעם להכליל במסגרת הכרעת הטענות המקדמיות כשיקול את המותבים או את כבודם.
- מהות הקובלנה - שימוש הנאשמים בחניית הרכוש המשותף בנסיבות מקנטרות שאינן מאפשרות שימוש דומה מצד הקובלים:
12. במה דברים אמורים? הקובלים, בני זוג המתגוררים בשכנות לנאשמים, בני זוג אף הם, בחיפה (ומשכך אגב, הסמכות המקומית לכתחילה היא לבית המשפט השלום בחיפה).
- הפרשה הדורשת בירור בהליך זה החלה בסמיכות לחודש אוקטובר של שנת 2021, אז לטענת הקובלים החלו הנאשמים להשתמש בקביעות וברציפות בחניה שהיא חלק מהרכוש המשותף. נטען כי מדובר בשימוש רציף ללא מתן הזדמנות למאן דהוא, ובכלל זאת לקובלים, לממש את זכותם לשימוש דומה בחניה ובעוד לא נעשה שימוש בשתי חניותיהם המקורות של הנאשמים הצמודות לדירתם. נטען כי התנהגותם של הנאשמים כאמור נועדה לצורך הקנטה של הקובלים.
- אלו הן העובדות עליהם התבססו הקובלים להאשמת הנאשמים בביצוע עבירת הסגת גבול- לפי סעיף 447 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין).
13. באחת מבקשות הקובלים שהוגשה ביום 25.7.22 לפני מותב קודם לדחיית דיון הודע כי ישנו פסק דין העוסק בין היתר בנושא הקובלנה, שניתן על ידי המפקחת על הבתים המשותפים, עליו הוגש ערעור. עוד נטען כי תוצאות הערעור עשויות להשפיע על הליך זה. אזכור נסיבה זו אינו מפאת חשיבות הכרעתה של המפקחת או ערכאת הערעור אלא כדי להבהיר כי הקובלנה אינה מבוססת על הפרת החלטה של גורם שיפוטי שקבע את דרך השימוש ברכוש המשותף. בנוסף לכך, העובדה כי ענייני הזכויות והמחלוקות בין הצדדים התבררו בפני המפקחת על הבתים המשותפים כמדגימה את ידיעתם של הצדדים לגבי הנתיב הראוי לבירורה. ולבסוף, הקשר שנקשר על ידי ב"כ הקובלים עצמו בין ההכרעה האזרחית להליך דנן כמלמד על משקל האינטרס האישי שבקובלנה לעומת משקל האינטרס הציבורי.
- טענות ההגנה - הקובלנה אינה מגלה עבירה ונסיבותיה מבססות הגנה מן הצדק:
14. לצד השלמות הטיעון, טענות הצדדים נפרשו בפני מותב קודם בעל פה ובכתב (ראו פרוטוקולי הדיונים מיום 5.3.23 ומיום 30.1.24 וכתבי הטענות שהוגשו ביום 27.3.23 וביום 4.3.23).
15. ב"כ הנאשמים עתרו להורות על ביטול הקובלנה הואיל והעובדות המתוארות בה אינן מקימות עבירה פלילית. עוד נטען כי בחינתן של הנסיבות מגלה שאין המדובר בעבירה בעבירה פלילית בהתאם לסעיף 149 (4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן - החסד"פ) ומבססות טענת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחסד"פ.
- עתירת ההגנה על שתי הוראות החוק, כך נטען, מבוססת על המסקנה המתבקשת מהנסיבות ולפיה המדובר בניצול לרעה של ההליך שתכליתו ביוש והטרדה של הנאשמים.
16. ב"כ הנאשמים הפנו לחששות שהביע בית המשפט העליון לגבי שימוש לרעה בקובלנה בבג"ץ 1322/22 דיאנה כהן נ' מר שמואל מלמד ואח' (31.3.22) בצינן כי חששות אלו מומשו כולן במסגרת הליך זה. נטען כי הבירור שנערך בפני המפקחת על הבתים המשותפים הוא הבירור הראוי לסוגיה. מהות הכרעתה והכרעת ערכאת הערעור מחזקות את זרותן של הנסיבות להליך פלילי בהעדר עניין ציבורי או הצדקה לנקיטתו. המדובר בסכסוך פרטי אזרחי של שכנים, נטול נסיבה ציבורית ואם מתבקש ללמוד מהנסיבות על הקנטה הרי שהגשת הקובלנה וההתעקשות לבררה הן כשלעצמן מעשי הקנטה ומשמשים כאמצעי לחץ על הנאשמים.
- הואיל וטריבוטל מקצועי נתן מענה לכל המחלוקות הפרטיות שבין הצדדים הקשורות לאופן השימוש ברכוש המשותף לא נותר עניין לא פתור בין הצדדים המצדיק לראותה כמעניינת את הצדדים או את הציבור.
17. ב"כ הנאשמים העלו טיעון נוסף הקשור לנוסח הקובלנה ככזה שאינו ממלא אחר הוראות הדין, המחייבות לצמצמו לטענות עובדתיות ונסיבות הקשורות למעשה העבירה, בהתאם לנוסחו של כתב אישום. יש טעם באמור, אך לא מחמת עניין זה ראוי למחוק את הקובלנה.

- תגובת הקובלים - הנסיבות מקימות עבירת הסגת גבול בהיותן מהוות כניסה לנכס כדין והישארות בו בכדי להעליב, להקניט או לעבור עבירה:
18. בתגובה טען ב"כ הקובלים כי טענות ההגנה הן אקדמאיות וכי היות הנסיבות מהוות עוולה אזרחית אינו שולל את פליליות המעשה, המקיים לשיטתו עבירה פלילית. לטענת ב"כ הקובלים, לכל עבירה פלילית ישנה מקבילה אזרחית, כך שנימוקי ההגנה מבקשים לבטל את חוק העונשין.
- לשיטת ב"כ הקובלים, שימוש רציף מצד הנאשמים בחניית הרכוש המשותף ומניעת שימוש בה במכוון הוא כניסה לנכס כדין והישארות בו שלא כדין באופן שנועד להקניט את הקובלים.
19. נטען כי אין זו אשמת הקובלים שמשתרת ישראל ורשויות האכיפה החליטו שלא לטפל בתלונה, כך שהתחייב להגיש קובלנה. עוד נטען כי ממלא השאלה אם התקיימו יסודות העבירה תוכרע רק לאחר שמיעת ראיות ולא על פי טענה מקדמית חסרת בסיס וביסוס.
- תנאי הסף לבירור הקובלנה ונימוקי מחיקתה:
20. ביום 25.7.22, הודיעה פרקליטת מחוז חיפה - פלילי בהתאם להוראות החוק, כי אין בכוונת הפרקליטות לנהל את הקובלנה. המדובר במילוי תנאי חובה בהתאם לסעיף 71 לחסד"פ.
21. אודה על האמת, לו ניתן היה לקצר ולפשט הייתי מסתפקת באמור עד כה, בבחינת יעין המבין בנסיבות העניין ויבין. הואיל ומתחייב אחרת להלן נימוקיי.
22. אין מחלוקת כי השאלה הקניינית שהעסיקה את הצדדים נוגעת לבחינת השימוש הסביר ברכוש המשותף. לטענת ב"כ הקובלים אופן השימוש בחניה הכולל שימוש רציף בה ושלילה מלאה של זכות השימוש מצד בעלי דירות נוספים תוך הותרת חניה פרטית ללא שימוש מבססות את ההישארות בנכס לתכלית "העלבה" ו"הקנטה" הנדרשים לצורך הוכחת הסגת גבול פלילית במובחן מעוולת הסגת גבול אזרחית.
- אמנע במכוון מהקושי הראיתי העולה מהטעון האמור הואיל ויהא בכך להחטיא את עיקרי נימוקיי למחיקת הקובלנה.
23. בפסק דינה של המפקחת על הבתים המשותפים, בהתאם לסעיף 74 לחוק המקרקעין, נלמד על מחלוקת נוספות שנתגלו בין הצדדים הקשורות לשימוש ברכוש נוסף המוגדר כרכוש משותף וכן לנסיבות נוספות לגבי אופי הסכסוך האזרחי בין שני הזוגות המתגוררים בדירות בבניין משותף בן 10 דירות. אסתפק בציון עיתוי הכרעות הערכאות האזרחיות (שאינן יסוד מיסודות העבירה הנטענת) ובנסיבותיו של הסכסוך המחזקים את נימוקיי למחיקת הקובלנה.
24. ישנו גבול המתחייב בין עניינים שבין "אדם לחברו" (הם העניינים בעלי עמוד שדרה אזרחי) לעניינים שבין "אדם למקום" (הם העניינים בעלי עמוד שדרה פלילי). בניגוד לנטען מטעם הקובלים, אין קורלציה מלאה בין עוולות אזרחיות לעבירות פליליות ובידולם של התחומים זה מזה חשוב גם אם ישנם מקרים הניתנים לבירור מבחינה אזרחית ופלילית. לכל הליך תכלית שונה.
- סיווג של אירוע כפלילי וניתובו לדין בפלילים אינם מתמצים בפעולת מיון טכנית המוכרעת באמצעות פירוק אנליטי של מרכיבי היסוד העובדתי והיסוד הנפשי שבעשיית המעשה. על מלאכת הפירוק מתחייבת בחינה של המעשה בכללותו הוא בעל אינטרס ציבורי הכולל הגנה על ערכי החברה המוגנים באיסורים הפליליים.
- ניתן למצוא ביטוי למלאכת הפירוק וההרכבה בדרך בה גורמי האכיפה מחליטים על העמדה לדין הכוללת בחינת קיומם של ראיות מספיקות להוכחת יסודות העבירה וקיומו של אינטרס ציבורי לבירור העבירה במסגרת הליך פלילי. עוד לפי הדין, לא בכל מקרה בו מתקיימות יסודות העבירה מבחינה טכנית תהא הצדקה להעמדה לדין (ראו לדוגמה הוראות חוק העונשין שבפרק 1 סייגים לאחריות פלילית ובכללו סעיפים 34 וסעיף 34 לחוק והוראות החסד"פ שבסימן 1א בפרק ד' סגירת תיק בהסדר).
- החוק אומנם הסמיך אזרח להגיש קובלנה ולנהלה מטעם האינטרס הציבורי, אך הולדתה של קובלנה אמורה להישקל בדרך דומה להולדתו של כל הליך פלילי בהינתן שניהולה ותוצאותיה הן כשל הליך פלילי רגיל.
- ברי כי בראות עיני הנפגע, עוולה אזרחית או עבירה פלילית רושמות נזק בחייו, אף ללא הכרח בהבחנה או סיווג של המעשה כעניין פלילי או אזרחי. ממלא שתיהן אסורות לפי חוק, לא רצויות והדין מאפשר לאכוף אותן באמצעות הליך משפטי. עם זאת, מתחייבת הבחנה בין השתיים בהיות האחרונה לא רק הפרה חוקית כי אם בעלת ממד ציבורי שהוא אנטי חברתי.
- חשוב אם כן כי העומד לפני הכרעה אם להיכנס לנעלי המאשימה ולהגיש קובלנה ידע מהן הסמכות והרשות שנמסרו לו. אין המדובר בהליך שנועד למימוש זכויותיו הפרטיות ולטובתו האישית. האינטרס הציבורי הכללי מביט על עניינו הפרטי של הנפגע דרך הערך החברתי והפגיעה המתגשמת בו.

אם להקביל בין התחומים, בעוד המשפט האזרחי מברר את האירוע כמעשה פגיעה שבין נפגע לפוגע לצורך בירור חבות, נזק או פגיעה אם נגרמו ומתן תרופה תמורתם, הרי שהמשפט הפלילי מברר את האירוע בשדה שהוא מעבר לחבות שבין הצדדים, כמעשה המדגים את התממשות הפגיעה בערך החברתי (The instantiation of the harm). זו אחת הסיבות המרכזיות להותרת ענייניהם הפרטיים של האזרחים לבירור בינם לבינם ומסירת עניינים ציבוריים לבירור באמצעות המדינה.

25. על רקע האמור עד כה מובן חששו של בית המשפט העליון מפני שימוש לרעה בקובלנה. הסגת גבול וזליגה של עניין בעל עמוד שדרה אזרחי לתחום הפלילי מהווה שימוש לרעה בקובלנה, גם אם השימוש לרעה אינו במתכוון או במפגיע להרע.

במושגי היסוד הנפשי ניתן לומר כי שימוש לרעה אינו רק נחלתם של המודעים לטיב השימוש, הנסיבות ותוצאותיו או של שווי הנפש לאפשרות זו. ישנם נסיבות המלמדות על שימוש לרעה בעין אובייקטיבית המגלה חוסר סבירות והעדר מידתיות מתוך הנסיבות עצמן אף אם יוכחו במלואן (בעניין זה ראו לדוגמה החשש כי השימוש בקובלנה יביא גם אם לא בכוונת מכוון לאכיפה בררנית ברע"פ 5152/17 ניצן נ' רשף (1.10.17)).

26. בית המשפט העליון ציין באחת מפסיקותיו בנושא כי:

"הקובלנה הפרטית נועדה, אפוא, לאותם הליכים פליליים הנוגעים במהותם הפנימית ליריבות שבין הניזוק למזיק, או שעניינם בעבירות שלגביהן יש חשיבות במתן מעמד לפרט - בנוסף לרשות הציבורית - לנהל הליך פלילי. זהו מעין "יצור כלאיים" המערב מאפיינים פליליים ואזרחיים מבחינת תוכן ומהות ההליך, ומיהות יוזם ההליך (רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד נט(6) 554, 618 (2005) (השופט ריבלין) (להלן: ענין ביטון)). אף שההליך בקובלנה מנוהל בידי הפרט, מדובר בהליך פלילי האמור לשקף את האינטרס הציבורי ולקדמו..." (בג"צ 4957/08 שורת הדין - Israel Law Center ועוד 159 אח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואחר (17.10.10), פסקה 14).

בעניין שורת הדין הוסיף בית המשפט העליון והרחיב לגבי ההבחנה שבין ההליך הפלילי לאזרחי תוך הבהרה כי גם אם לנפגע העבירה ישנו מעמד בהליך הפלילי, הרי שמדובר במעמד ומשקל הנלווים להליך העיקרי שבמרכז ניצב האינטרס הציבורי הכללי. עניינו של נפגע העבירה כלפי בעל העבירה מוסדר בעיקרו במסגרת ההליך האזרחי (שם, פסקה 8).

27. המחוקק הותיר בידי האזרח אפשרות ליזום ולנהל הליך פלילי, בין היתר בעבירת הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין, אך אין באמור משום ויתור על קיומו של אינטרס ציבורי הרחב יותר מעניינו הפרטי של הנפגע בבירור העניין.

יוזכר כי המדובר בכלי פיקוח שניתן בידי האזרח על שיקול הדעת של גורמי האכיפה ולא כלי ניגוח בין אזרחים. המדובר בהליך בעל פוטנציאל לקביעת אחריות פלילית שוות ערך לאחריות הנקבעת בהליך המנוהל באמצעות גורמי האכיפה הרשמיים.

הואיל וכן נדרשת בחינה קפדנית לבל תתאפשר זליגה של יריבות אישית בין אזרחים להליך שהציר המרכזי עליו הוא נסוב הוא ציבורי (ראו לעניין זה קביעותיו של כב' הנשיא, הש' עמית בבג"ץ 132/22 כהן נ' מלמד (31.3.22), פסקה 7 - פסקה 9 וכן הנחייתו את הערכאות הדיוניות להקפיד על ניהול ההליך הפלילי לפי הוראות הדין, ללא הבחנה בין קובלנה לבין הליך פלילי רגיל).

28. הוראת החוק העוסקת בהסגת גבול כדי לבצע עבירה מצויה בתוספת השנייה לחסד"פ, אך אין די באמור. יש להוסיף ולבחון את העובדות המתארות את האירוע. נסיבות אלו מעידות על קושי בהיבט הקשור ליסודות העבירה (אשר נמנעתי מלעסוק בו לבל ישמש כזיז להיתלות עליו).

בניגוד לאצטלה הפלילית תחתיה הן חוסות, נלמד מהן על היותן ריקות מתוכן ציבורי המצדיק את בירורן בהליך הפלילי.

לדעת הקובלים, חניה רציפה במקום בו אמורים "השותפים" לחלוק שימוש מעידה על הקנטה הנחשבת לשימוש שלא כדין בנכס המשותף המצדיק אכיפה פלילית.

29. דעתי שונה. השאלה המעסיקה את הצדדים נוגעת לבחינת השימוש ברכוש משותף אם הוא סביר או לא. האינטרס המגולם בנסיבות המחלוקת נסוב במהותו על שאלת הזכויות במקרקעין בעת שטרם הוכרעו בערכאות האזרחיות. אלו עניינים המוסדרים בחוק המקרקעין אשר קיבלו מענה מלא בהליכים האזרחיים שהתנהלו בין הצדדים (אחד מכלי הזיהוי המשניים של אירוע כאירוע פלילי הוא המענה שניתן לשאלה אם יש היבט ציבורי מבחינה חברתית - ערכית שלא קיבל מענה במסגרת ההליכים האזרחיים).

הדין הפלילי אינו שומר הסף של סכסוך קנייני אלא אם הוא כולל נסיבות היוצאות מעניינים הפרטיים של הצדדים עד כדי היותו בעל היבטים הנוגעים לאינטרס הציבורי הכללי ולערכים החברתיים המוגנים בדין הפלילי. לדוגמה, המשך שימוש קנטרני למרות החלטה שיפוטית המכריעה בשאלת השימוש הסביר ובניגוד לה.

כאשר מדובר בעבירת הסגת גבול משקל הכובד של האינטרס המוגן הוא המניע לשימוש המובחן מהמחלוקת שבין הצדדים לגבי אופן השימוש הסביר בחניה (הנבחן באמת מידה אובייקטיבית בראי עקרונות המשפט הפלילי).

30. ככלל, האכיפה הפלילית נכנסת לתמונה בעבירות הסגת גבול כדי לעבור עבירה, כאשר הכניסה לנכס או ההישארות בו הן כדי לעבור עבירה או בנסיבות הניתנות להגדרה כנסיבות של הקנטה והעלבה הנושאות עמן אופי אלים ולמצער כשהשימוש עצמו מהווה הפרה של ערך מוגן כגון במקרה של העדר זכות גישה לנכס או הפרה של הוראה שיפוטית המכריעה את זכויות השימוש בו (בנוסף ראו פרשנות הוראת החוק בראשית דרכה ולפני עדכון הביטוי "הקנטה" תחת "הרגזה" בע"פ 48/49 עמנואל ומינה כהנוביץ' נ' היועמ"ש (30.11.49), כרך ב (890)).

יש לקוות כי האמור עד כה מבהיר מדוע לא נכון מבחינת הדין ומבחינה ציבורית להותיר את בירור המחלוקת שבין הצדדים בהליך פלילי.

31. סוף דבר, הקובלנה תימחק.

המזכירות מתבקשת לוודא המצאת ההחלטה לצדדים, לעדכן תוצאות ולסגור את ההליך. ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ו, 16 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.